

læreren at faae Ansættelse i et andet Provsti. Hverken fra Lovgivningens eller Administrationens Side veed jeg Noget at gjøre for at fremme det Formaal, hvorom der fra den ærede Rigsdagsmands Side er Tale.

Da ingen flere begjærede Ordet, var Forspørgselen saaledes sluttet, og man gik derpaa over til det sidste Nummer paa Dagsordenen, nemlig Forspørgsel fra Rigsdagsmanden for Ringkjøbing Amts 1ste Valgkreds (B. Schøler) til Indenrigsministeren.

B. Schøler: Der har ved vore Hovedlandeveies Anlæg hvilet et meget forskjelligt Tryk paa Landets forskjellige Beboere, navnlig i Begyndelsen af disse Anlæg; og nu, da man er imod Slutningen af Anlægget, maae de tilbagestaaende Egne bidrage overordentlig Meget, idet Arbeidet nu drives med forøget Slutningshastighed. Men ved Siden af denne forøgede Udgift hviler der ogsaa Trykket af de gamle Hovedlandeveies Vedligeholdelse ved Arbeide in natura. Der hviler saaledes et dobbelt Tryk paa Beboerne i de Egne af Landet, hvor de nye Hovedlandeveies Anlæg endnu ikke er færdigt. Dette har man hidtil fundet sig i, fordi man har haabet, at det ikke skulde vare længe, inden de nye Hovedlandeveie vare anlagte. I Maaret 1840 androge de visborgste Stænder eenstemmigt paa, at de nye Hovedlandeveie maatte blive anlagte i et Tidsrum af 12 Aar, og gjorde Overslag over, at det kunde skee, naar der blev anvendt 75,000 Rbd. aarligt. Imidlertid har denne Sum været anvendt, og endnu langt Mere, og dog er Arbeidet endnu langt fra at være fuldent, idet man har anvendt en meget stor Sum til Vedligeholdelsen af de ældre anlagte Hovedlandeveie. Saaledes have de Amter, som nu staae tilbage, en tredobbelt Byrde at bære; for det Første maae de aarligt bidrage indtil 1 Rbd. pr. Td. Hartkorn til Anlæg af nye Hovedlandeveie; dernæst maae de bidrage til Vedligeholdelsen af de allerede anlagte Hovedlandeveie, og for det Tredie maae de selv holde de gamle Hovedlandeveie vedlige ved Arbeide in natura, og dette Arbeide bliver mere og mere trykkende, efter-

som Fordringerne til Befordringsvæsenet stige. Der klages jævnligen af Postvæsenet over, at de gamle Hovedlandeveie ikke ere istand, fordi Postvæsenet er vant til at befordre paa Chausseer, og derfor ikke er tilfreds med de gamle Hovedlandeveie. Dette ubillige Tryk, som hviler paa de Amter, hvor Hovedlandeveiene endnu ikke ere anlagte, blev ogsaa anerkjendt af den høitagtede Indenrigsministers Formand, som allerede forrige Vinter indhentede Oplysninger derom, og yttrede, at han havde istand i denne Sessjon at fremkomme med et Forslag til, at ikke blot de ny anlagte, men ogsaa de gamle grundforbedrede Landeveie maatte vedligeholdes for den almindelige Betskafes Regning, og jeg har glædet Beboerne af min Valgkreds allerede i forrige Vinter med Haab om, at der i denne Sessjon vilde fremkomme Forslag derom. Jeg har hidtil ventet forgæves, men jeg haabede dog, at det vilde komme, da der endnu ikke er fremkommet noget Forslag fra Regjeringen om Anlæg af de Hovedlandeveie, som skal finde Sted i det kommende Finantsaar. Jeg haaber, at den ærede Indenrigsminister i Forbindelse med dette Lovforslag vil fremkomme med et Forslag om, at de gamle endnu ikke grundforbedrede Hovedlandeveies Vedligeholdelse maa overtages af den almindelige Betskafes.

Indenrigsministeren: Jeg skal tilslade mig at bemærke, at den Sag har været under Overveielse, men at jeg ikke har fundet mig besøjet til at komme med et saadant Lovforslag, som den ærede Taler har ønsket. Jeg troer ikke, at de Districter, hvis Hovedlandeveie nu ere nedlagte, kunne siges at være forholdsvis mere trykkede end det øvrige Land. Det maa nemlig bemærkes, som ogsaa den ærede Taler selv har erkjendt, at alle de Landeveie, som i den ældre Tid bleve anlagte, væsentligt bleve anlagte paa de saakaldte arbejdspligtige Districters Beføstning, og det Bidrag, der blev udredet af det øvrige Land, var ubetydeligt, og var i Særdeleshed ubetydeligt for dem, der boede langt borte fra de Stæder, hvor Hovedlandeveiene anlagdes. Der var Regler, hvorefter der kunde gives et større Bidrag af dem, der vare i Amtene, et noget mindre af dem, der vare i Stifterne, og atter